

KYRKBÄNKEN

Nr 2 2021

Pingstdagen – 12:e sönd eft Trefaldighet

Maj–augusti

Svenska kyrkan

TENSTA-LENA-ÄRENTUNA
FÖRSAMLINGAR

Kyrkoherde Eva har ordet:

När detta nummer kommer ut hoppas jag verkligen att smittan avtagit och att läget ljusnat. Just nu när detta skrivs i mitten av april känns det väldigt segt och alla väntar på att smittspridningen ska vända. Men med fler vaccinerade och med värmen som kommer så hoppas jag att vi kan se fram emot sommaren med tillförsikt. Mina tankar går till alla dem som har kämpat och kämpar inom vården – måtte de kunna få en rejäl semester, det är de verkligen värda. Pandemin sliter på oss- både för dem som har fullt upp och för dem som har för lite att göra. Det är psykiskt pressande och stressande att leva i ovisshet och hela tiden försöka ta ställning till vad man kan och får göra och vad man inte kan och får göra.

I Vattholma pastorat stängde vi ner nästan all verksamhet med fysiska möten i november utom gudstjänstlivet. Vi hade förhoppning om att kunna öppna upp under våren men tyvärr har smittspridningen inte medgett detta. Vi har trots allt hållit igång vår ungdomsverksamhet digitalt och diakonin med hjälp av telefonsamtal och möten på distans. Vi har firat gudstjänst i alla tre församlingar varje söndag men med endast 8 deltagare åt gången. I våra stora kyrkor där vi verkligen kan sprida ut oss kunde fler ha fått komma kan man tycka. (Det tycker nog de stora idrottsarenorna med.) Det har varit värdefullt för dem som deltar att vi firat gudstjänster även om det också har inneburit att vi ibland har tvingats skicka hem några eftersom vi blivit för många. Många församlingsbor har valt att inte gå till kyrkan på gudstjänst och därför har vi kompletterat med digitala andakter inför helgen och lunchböner. Begravningar har hållits med högst 20 deltagare och flera av dem har filmats och sänts direkt och en del har också ordnat så att fler kan få komma och ta avsked efter eller före gudstjänsten. Det är ju så viktigt med avsked-särskilt när någon lämnat oss genom döden och att vi då får möjlighet att säga farväl och tacka för det liv vi delat. Eftersom jag inte riktigt vet hur

läget kommer att vara framöver så vill jag förvarna om att en del av de aktiviteter vi bjuder in till under sommaren kan ställas in med kort varsel. Titta gärna på vår hemsida: svenskakyrkan.se/vattholma, för att få aktuell information eller följ oss på facebook: vattholma pastorat eller varje församling.

Det har varit ett jobbigt år för väldigt många och många av oss är trötta på att leva med begränsningar. Detta år har satt vår solidaritet på prov liksom vår uthållighet. Mycket av det vi tar för givet i normala fall har inte varit möjligt. Samtidigt har det för många inneburit mindre stress i vardagen eftersom man jobbat hemma och aktiviteter legat nere. Kanske kan pandemin trots allt lära oss att uppskatta det vi har och ta vara på det som är möjligt. Förhoppningsvis kan vi hitta tillbaka till varandra och till de relationer som blivit lidande eller satts på prov under denna tid. Vi behöver varandra – det har verkligen blivit så tydligt under det sista året. Ta hand om dig och jag önskar dig en riktigt skön sommar!

Hälsningar Eva Åsjö,
kyrkoherde

Årets fasteaktion

Svenska kyrkans fasteaktion, avslutades på Palmsöndagen och resultatet för hela landet uppgick till 22 907 481 kr. I Uppsala stift blev resultatet 1 797 641 kr och i Vattholma pastorat samlades 19 905 kr in.

Ändamål:

”Årets fasteaktion ska bidra till att lindra konsekvenserna av coronapandemin. När samhällen slagits sönder både socialt och ekonomiskt fortsätter Act Svenska kyrkan tillsammans med partner att arbeta långsiktigt och rättighetsbaserat. De samhällen vi vill vara en del av att bygga upp ska vara mer hållbara, demokratiska, inkluderande och bättre rustade än tidigare. Tillsammans kan vi göra skillnad. Låt oss göra det.”

KYRKBÄNKEN

Utges av Svenska kyrkan
i Vattholma pastorat

I pastoratet ingår Tensta, Lena och
Ärentuna församlingar

ANSVARIG UTGIVARE

Eva Åsjö, kyrkoherde

REDAKTÖR

Ann-Christin Lindström Larsson
070-6632352, anki@lindstrom.be

TRYCKERI

Åtta45, Stockholm

OMSLAG

Kapellet på Salsta slott

Foto: Ann-Christin Lindström Larsson

KYRKBÄNKEN 2 2021

En övning i tacksamhet

Ungefär vid den här tiden förra året spred sig pandemin över världen och allt blev annorlunda. I början kändes det som något avlägset, något som inte gick att greppa. Sen kom det närmare och vi har alla på något sätt känt av pandemins

konsekvenser. Men mitt i allt finns det mycket att vara tacksam över. Stanna upp en stund och reflektera över allt som finns att vara tacksam över. Så här har vi pedagoger i pastoratet funderat:

Tacksamhet och glädje

Med påskdagen i färskt minne gläds vi över att liv vinner över död, att ljuset är starkare än mörkret, att kärlek övervinner hat.

Vi känner tacksamhet över en snörik vinter som bjöd på snögrottebygge, skidåkning, pulka- och skridskoåkning. Vintern bjöd på långa promenader i vintervitt landskap och i snöstorm. Vi känner tacksamhet över att stor sorg och saknad kan vändas till något positivt. Att när vi inte jobbar med andras barn hela dagarna, har mer tid och kraft och lust att vara med våra egna barn. Vi känner tacksamhet att vi och våra närmaste har fått vara friska.

Vi gläds över att vi går mot en varmare och ljusare årstid. Vi känner glädje över vänskap som har stärkts under pandemin. Vi tänker mycket på hur den här tiden kommer att forma oss. Vad det kommer sätta för spår och få för konsekvenser för oss och våra barn och ungdomar. Kommer vi i framtiden sätta oss i en knöfull buss bredvid någon vi inte känner? Kommer vi trängas på trånga flygplatser världen över? Kommer vi köa till just den där barnloppisen för att komma in bland

de första, eller för att få tag på eftertraktade biljetter till något event? Kanske har den här tiden lärt oss människor något, lärt oss att stanna upp, att inte ta de mest vardagliga saker för givna. Kanske finns det många som ibland har känt sig ”onyttiga” och inte så behövda under pandemin medan t ex sjukvårdspersonalen har det tuffare än någonsin. Detta är något att fundera över, att några har minskad arbetsbelastning medan för andra har det ökat.

Hopp i en hopplös tid

Det senaste året har satt oss alla på svåra prov. Det finns dock ljusglimtar i mörkret. Fantasin sätts på prov och vi måste tänka på nya sätt. Vi använder andra medel att nå ut till församlingsborna när det vanliga är omöjligt. I höstas resulterade detta i en fantastisk julkalender som kunde följas i våra sociala medier. Vi spelade in en video om Zimbabwe som skolklasser fick del av. Den fantastiska påskvandringen blev en digital variant som spelades in i hela pastoratet med många medverkande.

Vi fortsätter fira gudstjänster, om än med begränsat antal gudstjänstbesökare. Vi delar oron för pandemins härjningar med vänner över

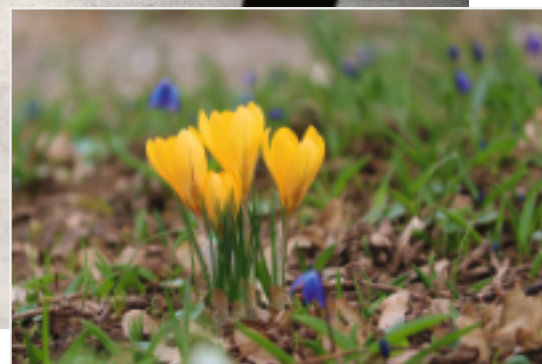
hela världen, inte minst med vår vänförsamling i Zimbabwe, även om dom känner av det på ett mycket brutalt och mer ödesdigert sätt än vi gör. Tack vara sociala medier på datorer och i telefoner kan vi ha en tät, berikande och fin kontakt med många i vårt pastorat där vi delar sorger och glädjeämnen på ett ömsesidigt och roligt sätt. Det finns mycket i pandemin som känns oroväckande, osäkert och allmänt jobbigt, men vi kan i vilket fall som helst dela tankar och oro, vi kan uppmuntra varandra i eländet och även när vi inte kan ses fysiskt, kan vi mötas på andra sätt.

Det är viktigt att komma ihåg att alla glädjeämnen och anledningar till tacksamhet inte har försvunnit för att pandemin överskuggar mycket. De finns kvar och är extra viktiga att komma ihåg i nuläget. Vi måste ta tid till reflektion över det som är positivt, det som bär igenom det svåra. Då kommer vi så småningom att se ljuset i tunneln och komma ut på andra sidan. Vi är kanske inte samma personer som före Covid-19, men förhoppningsvis har vi lärt oss något på vägen och blivit påmind om vad som verkligen betyder något.

Pedagogarbetslaget,
dvs Ingrid, Emmeli, Ulla-Karin, Bella

KYRKBÄNKEN 2 2021

3

Likgiltighet och beredvillighet

Om middagsdemonen Acedia och hur den övervinns.

Nr 4 i artikelserie om de sju dödssynderna.

Vid den tid som jag nu skriver den här artikeln har det gått ett år sedan Corona-pandemin bröt ut på allvar och vi befinner oss fortfarande i en situation med allvarlig smittspridning. Vid den tid du läser den här artikeln så kanske vi äntligen har kommit ut ur krisen, åtminstone kanske vi har kunnat börja röra oss mer fritt, träffa andra människor mer obehindrat. Många har kanske hunnit bli vaccinerade, vi kanske ser ett tydligt slut på det. I skrivandets

stund ser jag ännu inte någon sådan ljusning, region Uppsala går ut med en uppmaning till "personlig lockdown". Jag minns hur jag för ett år sedan och säkert många med mig tänkte att det skulle dröja ett antal månader, eller kanske som mest ett halvår. När sommaren kom hade jag förhoppningar om en ganska normal höst men det blev en väldigt annorlunda höst. Nu är våren här igen, ja sommaren är kanske redan här när du läser detta och jag hoppas. Corona-pandemin har satt oss på prov och gett oss många sinnesstämningar.

Jag läste nyligen en artikel av Joel Halldorf och kände mig träffad. Den

har titeln "Själslig tomhet" och publicerades i Expressen på påskdagen i år. Han tar sin utgångspunkt i hur livet under Coronapandemin verkar ha tagit käl på själen, hur det som han kallar för den "lågintensiva tristessen" nöter ner efter månader av samma monotona situation: "lämna barnen, jobba hemma, zooma, micra lunchen, zooma, kolla r-talet, hämta barnen, slå på Netflix."

Joel Halldorf använder bilden av en ökenvandring för att beskriva pandemiåret och menar samtidigt att denna "själsliga tomhet" inte är något som vi vågar prata om. Han skriver: "Samtidigt är den så futtig – inte minst i jämförelse med

och litteratur. Vi skriver om en av dessa dödssynder per upplaga av Kyrkbänken samt dess motsats i dygdena.

Dödssynd – Dygd
Högmod – Ödmjukhet
Girighet – Generositet
Vällust – Kyskhet
Avund – Medmänsklighet
Frosseri – Måttfullhet
Vrede – Tålmod
Lättja – Flit

intubationer och död – att man knappt vågar tala om den. Att klaga över att man har tråkigt, det är sånt bortskämda barn ägnar sig åt."

Men kanske borde vi vara mer öppna och våga sätta ord på denna sinnesstämning för oss själva och inför varandra. I det ligger nyckeln till att besegra den. Det var också enligt Joel Halldorf något som ökenfäderna tog på största allvar. Det är ur öknen som den andliga visdomen och erfarenheten växte fram. Det var också där som ursprunget till det som idag kallas för dödssynder finns.

I min första artikel i denna serie skrev jag om ökenfadern *Evagrius av Pontus* och hur han beskrev 8 grundläggande laster som kan drabba oss människor och en av dessa laster var likgiltigheten. Det är den som kommer ur den monotona tristessen. I en del verk har den refererats till som "lättja" men det ordet har i svenskan fått andra innebörder. Dödssynden handlar inte om att ta lätt på saker eller vara lite lat i motsats till dygden som referats till som "flit". Likgiltighet är ett bättre ord för att översätta från grekiskan. I den klassiska grekiskan användes ordet *Acedia*. Den kallades också för "middagsdemonen" för den kom på besök hos ökenfäderna när dagen var som hetast och den fick det att kännas som att tiden stod still och att allt var meningslöst. Inga-Märtha Ericsson skriver i sin bok – *De 7 Dödssynderna* – att *acedia* ansågs av ökenfäderna som särskilt allvarlig eftersom den påverkade hela själslivet. Den gick alltså på djupet hos oss och kunde få livsglädje att försvinna och det vardagliga livet att mista sin färg (s. 68). Ordet betyder ordagrant "att inte bry sig". Det är en plats vi inte vill vara på. En plats där vi har gett upp inför livet och inget längre spelar någon roll. Vi bryr oss inte om oss själva och inte heller om andra. Det är negationen på budet "älska din nästa som dig själv." Författaren Rose Lagercrantz gick så långt som att kalla likgiltighet för "första stadiet på väg mot icke-liv" i en artikel i Expressen hösten -93 med rubriken "Likgiltighet är ett förstadium till döden". Hon beskrev den som en vägg vi plötsligt stöter på hos andra som är värre än den

tjockaste av fängelsemurar. Denna likgiltighet genomsyrar hela livet, inte bara våra relationer. Det påverkar även vår tro, när vi ber eller läser Bibeln och inte känner något för det. Vi upplever inte att något spelar roll. Det är i ordets rätta bemärkelse en ökenvandring. Men Joel Halldorf skriver i sin artikel att det är i ökenvandringen som det kristna livets tagit sitt ursprung och det är därifrån den hämtar liv. Ökenfäderna betonar ofta vikten att våga vara kvar i det svåra för det är där Gud kan möta oss och få till en förvandling. Vägen till förvandling och förnyelse tycks nästan alltid gå genom öknen, skriver Halldorf. Öknen är väldigt närvarande i Bibeln – en utav huvudskådeplatserna. Det är så många av Bibelns personer som varit i den. Adam och Eva skickades ut i den efter de utvisades från paradiset. Hagar mötte Gud i öknen och gav Gud namnet Seendets Gud. Hela Israels folk vandrade 40 år i öknen under ledning av Mose och Jesus var i öknen och sattes på prov innan han började förkunna att Guds rike är nära. Öknen blev sedan platsen för det andliga livets nyfödelse genom ökenremiterna som sedan blev våra första kyrkofäder – ökenfäderna.

Joel Halldorf skriver hoppfullt: *Man ska inte romantisera öknen – varken de oändliga sanddynerna eller det inre livets öknar. Det finns öknar som är så vida att livet förångas under den heta solen. Många har gått under där, utan att räddas mirakulöst i gryningen.*

Men det går inte heller att förneka att många ser tillbaka på sina ökenfärder och säger: Det var det värsta jag varit med om, men jag vill inte vara utan den erfarenheten. Öknen kan göra något med oss som vardagen inte förmår. Vi tror att vi är döende, men när vi ser tillbaka inser vi: Det var inte död, det var födslovändor. När värkarna var över hade ett nytt liv fötts. Det är också det som är själva kärnan i påskens evangelium. Att ur mörker och ond bråd död bryter det nya livet fram med full kraft.

Likgiltighetens motsats finns i dygden beredvillighet. Det är ett bättre ord än det mer förekommande flit. Det handlar om att i sitt liv sträva efter att vara beredd när

någon annan ber om hjälp, eller när Gud kallar.

Paulus uppmanar i Efesierbrevet 6:15: *Sätt som skor på era fötter villigheten att gå ut med budskapet om fred.* Som kristna är vi kallade att vara medmänniskor. Nyligen hörde jag begreppet "det allmänna diakonatet". Det tycker jag passar bra som en motpol till det som dödsyndens i detta nummer av Kyrkbänken handlar om: likgiltigheten. Begreppet diakon kommer från det romerska hushållet och var någon som gjorde tjänst vid borden och hade uppgiften att vara uppmärksam på andras behov. Vi kallas att vara uppmärksamma på andras behov och inte stå likgiltiga inför dem. "Öva dig i medkänsla" föreslår Inga-Märtha Ericsson i sin bok (s. 80) och lägger till "var inte rädd för dina tårar" (s. 81). Ökenfäderna rekommenderade tårar som läkemedel mot *acedia*. Hon citerar Anselm Grün som skriver "*tårarna betraktas av de tidiga munkarna som ett befruktande regn som fuktar och livar den förtorkade själen. Med tårarnas hjälp bryts den hårda skorpan sönder och liv kan på nytt strömma in i själen.*"

Ökenfädernas egna lösning till att klara av att besegra likgiltigheten var att förbli i det och inte ge upp, inte fly undan. Bara då kan vi ta itu med den och fördjupas. Genom att vara medveten om dessa öken-tillfällen i våra liv och i ett nästa steg också att våga berätta om dem för andra kan likgiltighetens demon avväpnas. Vi har all anledning att hoppas och blicka framåt. I våra liv kan vi åter få se den nyfödelse som profeten Jesaja beskriver ska komma till öknen: *Som en äng med liljor skall öknen blomma. Den skall glädjas och fröjda sig.* (Jes 35:1-2)

Björn Nilsson
präst i Lena församling

Pappa Henrik, mamma Amanda, dopbarnet Svea, syskonen Alexander, Thea och Leah och prästen Kristina

Foto: Johannes Frandsen, IKON

Dags att fira!

Kyrkan finns i både vardag och fest, i både glädje och sorg, men om sanningen ska fram så har pandemin satt käppar i hjulet för det mesta, även på den här fronten. Smittspridning och restriktioner har gjort att festtillfällen och familjehögtider ställts in eller skjutits upp på obestämd framtid, så även dop och bröllop. Hur hittar man kraft att ladda om för att planera ett bröllop när man inte vet när det är möjligt att få bjuda några gäster eller hur nära man vågar umgås? Och är det ens aktuellt med dop när den tiden är passerad då man egentligen tyckte att det var dags?

Vigsel

Det är stort att gifta sig, att berätta offentligt att man älskar en annan person så mycket att man vill dela resten av livet med den människan. Trots att sambolagen stärkts på senare år är det fortfarande så att det ger en tryggare tillvaro att vara gift än sambo, både för individen och eventuella barn i familjen. Till skillnad mot sambor har gifta en underhållsskyldighet gentemot varandra; båda makarna är skyldiga att bidra till familjens underhåll, allt efter var och ens förmåga. Till skillnad mot gifta ärver sambor inte varandra även om det finns gemensamma barn, och sambor är inte heller automatiskt förmånsstagare till varandras livförsäkringar, vilket gifta är.

För många är vigsel en ceremoni förknippad med många måsten samtidigt som det är den stora hyllningen till kärleken mellan två

människor. En vigsel är i sig inte så avancerad, varken borgerlig eller kyrklig. Vigsellakten består egentligen bara av frågor och svar och gemensamma löften. Den paketeras sedan i den kyrkliga med musik, bibelord, psalmsång, tal och böner utifrån de önskemål som finns. För många är kyrkan den naturliga platsen att gifta sig på, medan andra hellre önskar en mer personligt vald plats. Det som bl.a. talar för kyrkan är traditionen, de givna ramarna, den pampiga orgeln eller finstämda pianot, en plats för gudsmöte, att alla får plats och att den helt säkert skyddar för regn. Men platsen är inte det viktiga utan att vigseln blir av.

Många vigslar har blivit inställda denna pandemitid. Vi präster vill därför påminna om att det finns en möjlighet att genomföra en vigsel med få gäster för att sedan ha en gudstjänst med välsignelse av redan ingånget äktenskap med tillhörande fest när det väl är möjligt. Den händelsen kan bli precis den högtiden som man hoppats på från början. Liksom vigseln är även den gratis när minst den ena parten är medlem i Svenska kyrkan. Åtminstone i Vattholma pastorat.

Dop

Statistiken är tydlig – färre och färre döps i Sverige. Men dop är en fantastisk möjlighet att välkomna en ny familjemedlem in i gemenskapen, både den i familjen och släkten och den kristna. Dop av barn ger tillfälle för föräldern att uttrycka både glädje,

tacksamhet och vanda inför att ha fått ansvar för en liten människa. Och det är alltid ett tillfälle för kyrkan att säga: Du är aldrig ensam. Gud är med. Du är älskad och värdefull just för att du är du. Och man är aldrig för gammal för det budskapet, därför är det möjligt att döpas i vilken ålder som helst!

Till skillnad mot vigseln upplever många inte samma måsten med dopgudstjänsten. Det vanligaste är tidsaspekten, att dopet behöver ske inom en viss tid framför allt för att dopklänningen ska passa, och ofta också platsen och naturligtvis att de närmaste kan vara med. Men precis som med vigseln är måstena ofta helt självpålagna. Och precis som med vigseln byggs själva dopakten på med musik, bibelord, psalmsång etc som gör just det här dopet speciellt utifrån de önskemål och tankar som finns. I intervjun nedan berättar Amanda Ek om sina och familjens tankar om yngsta barnets dop tidigare i vår.

Välkommen att boka dop och vigsel! hälsar prästerna i Vattholma pastorat genom Kristina Lockner

Dopintervju med Amanda Ek

På Palmsondagen i våras döptes familjens yngsta barn Svea, mitt i pandemitid. Hur tänkte ni om att ha dop över huvud taget?
– Det var en naturlig grej. Det hör till. Alla i familjen, i alla fall i min familj, är döpta, och alla de äldre barnen också, så det var självklart att Svea också skulle döpas. De två äldsta barnen är döpta i Björklinge, där finns familjeanknytning sedan tidigare.

KYRKBÄNKEN 2 2020

Att ta avsked

Att ta avsked när någon dött är viktigt. Precis som det är viktigt att ta adjö då när vi skiljs från varandra i vardagen, lika viktigt är det med avsked när någon lämnar oss genom döden. Att få avsluta en relation på ett bra sätt är viktigt och det är värdefullt att få samlas kring den döde för att minnas och tacka och gråta tillsammans. Avskedstagandet hjälper oss i sorgearbetet genom att det blir tydligare för oss att den som lämnat oss verkligen är död. Visst är det smärtsamt att ta farväl av den man tycker mycket om, men samtidigt blir det en fin stund i gemenskap med andra som också sörjer. När det inte är pandemi brukar man också samlas till minnesstund då vi får fika eller äta tillsammans och dela minnen, skratt och tårar.

Men med Leah blev det Tensta kyrka för då hade vi flyttat till Skyttorp. Samtidigt med det dopet passade jag och Henke på att gifta oss. Hade kapellet i Kyrkans hus funnits då hade vi nog gjort det där i stället. Katarinakapellet är fint och det är nära. Det kändes helt rätt att ha Sveas dop där.

Varför blev det just nu?

Det fanns en viss tidspress eftersom Svea behövde få plats i klänningen. Det är en klänning som min mormor, mamma och moster har hjälpts åt att sy och det är totalt nio personer som döpts i den. Så det var viktigt. Sedan gjorde det inte så mycket att det var pandemi. Vi löste det med att bara familjen var på plats och övriga deltog via länk. På så vis blev det mindre stressigt med det runt omkring som t.ex. tårtor, men de två äldsta barnen blev det lite stressigt kring att få det tekniska att funka.

KYRKBÄNKEN 2 2021

I vår tradition har begravningsgudstjänsten oftast skett i kyrkan men nuförtiden väljer många att ha en borglig begravningskapell vid krematoriet eller som hos oss i stora salen i Strevreta församlingsskolor. Begravningsgudstjänsten kan också hållas utomhus, någonstans på kyrkogården eller som i Uppsala i Trädkyrkan. Begravningsgudstjänsten kan man ha med kista eller med urna. Eftersom det finns en lag som säger att kroppen ska begravas alternativt kremeras inom 5 veckor så väljer flera idag att ha begravningsgudstjänsten med urna. Då kan man också gravsätta direkt efter akten. Ibland kanske begravningsgudstjänsten är i en liten krets, som nu under pandemin och då kan man ordna en minnescere-

Blev det som ni tänkt?

Ja, förutom att vi borde ha kollat uppkopplingen i förväg och kollat så att alla verkligen fått rätt länk. Dessutom var det svårt med ljudet. Det hördes lite dåligt. Men annars var det rätt skönt att det bara var familjen och fadder på plats. Den här gången fick min bror vara fadder. Tidigare har det varit andra inom släkten, och sådana man säkert har kontakt med. Det viktigaste var att familjen var med och att barnen var delaktiga på olika sätt under dopet. Släkten är mer en bonus om den är med. Sedan var förstas dopklänningen viktig, att Svea kunde ha den. Vi valde också kapellet och prästen, eftersom det var en plats och en person vi kände sedan tidigare. Dopet var fint, jättefint. Jag är nöjd med att allt funkade så bra som det gjorde.

moni senare där fler får komma och ändå få ett avslut och ett slags avsked. Årsdagen kan vara ett lämpligt datum för att samlas, minnas och sörja.

Begravningsgudstjänsten innehåller musik, psalmsång, tal och bibelord liksom bön och avskedstagande. Vid avskedstagandet går man fram till kistan eller urnan för att säga farväl. De flesta brukar lägga en blomma och ibland säga några ord. Sedan kan man alltid bygga ut gudstjänsten med dikter, fler sånger och flera tal om man så vill. Det är de anhöriga som bestämmer utformningen och innehållet i begravningsgudstjänsten. Vid kyrklig begravningsgudstjänst är alltid en musiker med och det är väldigt fint att få levande musik. Våra musiker är duktiga och har en bred repertoar. Visst kan man välja någon inspelad sång men här finns vissa regler som vi måste förhålla oss till.

Efter begravningsgudstjänsten gravsätts kistan eller urnan. På våra kyrkogårdar kan man välja mellan en egen grav som man då också blir innehavare av eller askgravlund eller minneslund. I de senare fallen har vaktmästarna skötseln. I askgravlund finns en sten med namnbrickor på där man kan se vem som ligger begravd medan minneslund är helt anonym. Kyrkogården är en viktig plats för sorgen men också för tacksamheten. Där får vi minnas alla dem vi delat våra liv med.

Eva Åsjö
kyrkoherde

7

Samlingar som inte blev av

12 mars förra året, en torsdag, satt jag och två fd arbetskamrater från Trekanten i Vattholma i bilen på väg ner till Helsingborg för att hälsa på en fjärde fd arbetskamrat som flyttat hem igen. Då hade vi hört på nyheterna om ett utbrott av en svår influensa i Kina, men inte så mycket mer. Men under de timmarna i bilen från Uppsala till Helsingborg blev läget värre och värre. För varje nyhetsändring blev det mer och mer allvarligt och världsomfattande och när vi vände hem igen fyra dagar senare så var det en pandemi som brutit ut.

Jag heter Gabriella Bjurström, kallas för Bella, och jobbar som fritidsledare i församlingsgården Trekanten i Vattholma. Min vardag har blivit helt omställd under pandemin. I vanliga fall är Trekanten fyllt av sång, skratt, prat, lek, pyssel, MÄNNISKOR, både små och stora. Jag och mina kollegor är där dagligen och har oftast någon verksamhet när vi är där. Men nu, nu

sitter vi mest hemma, vid våra hemmakontor och kopplar upp oss på länk och har möten, planeringar, kaffestunder ihop. Vi träffas ibland för att göra gemensamma inspelningar till gudstjänster som läggs ut på vår youtubekanal.

I Vattholma pastorat var vi snabba på att ta vårt ansvar och göra om/stänga ner våra olika verksamheter. Ungdomsgrupperna har träffats hela tiden, men på nätet istället för i församlingsgården. Ett tag i somras och tidigt i höstas hade vi även öppna förskolan fast utomhus, och så har vi haft enstaka träffar med volontärer och äldre, också utomhus. Körerna träffades några få personer i taget för att spela in inför advent, lucia och jul. Men många av våra träffar med äldre och vuxna har vi fått tänka om runt omkring. När det var soligt och varmt på försommaren sågs några volontärer för lite pepp och inspiration, och vi har gjort hembesök med både blommor och bullar runt om i vårt pastorat. Att

stå på någons farstuvist och prata några minuter eller att sjunga på en innergård för dem på äldreboendet har blivit den nya vardagen.

Om framtiden är det i skrivande stund svårt att säga något. Vi vill inget hellre än komma tillbaka till tiden före corona. Tid då våra tre församlingshem myllrar och surrar av liv och rörelse, när vi inte behöver räkna och säga stopp till gudstjänstdeltagare och när alla som vill vara med vid en högtidsstund eller ett avsked i kyrkan kan vara det. När vi får lägga armen om en lunchgäst, sitta nära och prata och pyssla med en åttaåring, sitta med en treåring i knät och gosa med en nyfödd. När vi får stå bland körsångare och njuta av musiken. Men när det blir vet vi ännu inte. Och till dess får vi tillsammans hänga i och orka hålla ut. Ett tag till får vi lov att orka kämpa, fortsätta ses utomhus och med några i taget, fortsätta ringa och peppa den som behöver, fortsätta

med samtal och möten på nätet.

I nästa nummer av Kyrkbänken, som kommer ut i augusti, vet vi förhoppningsvis lite mer och kan komma med mer information om när och var eventuella grupper och träffar kan ske.

Året 2020 kommer att gå till världshistorien, året då livet för väldigt väldigt många människor stannade av helt, medan det för andra har varit det mest intensiva året under deras yrkesliv. Vart tog alla våra lunchträffar, sångstunder, pysselstunder, gudstjänststunder vägen? När ska vi få återgå till livet som det var före corona?

Gabriella Bjurström
fritidsledare

KYRKBÄNKEN 2 2020

Foto: Magnus Aronson/IKON

Konfirmander i coronatid

Det här konfirmandåret är helt klart lite olikt tidigare år. Vid starten i januari möttes alla grupper och ledare digitalt, för att därefter välja lite olika lösningar då förutsättningarna för grupperna sett olika ut. Några konfirmandträffar sker fysiskt och andra sker digitalt. Mycket äger rum utomhus, bl a det gemensamma marslägret. Då deltog konfirmandgrupperna från pastoratets

tre församlingar och helgen avslutades med en gemensam pilgrimsvandring. En lyckad helg, med mycket tänkande och roliga lekar! Så här långt så har det gått bra att göra om verksamheten så att grupperna har kunnat ha sina samtal, lekt sina lekar, spelat sina datorspel, och ta del av undervisningen. Planen är att genomföra konfirmationerna på utsatt datum, men

formen för det hela är fortfarande lite osäker, då vi inväntar eventuella ändringar i rekommendationerna angående antalet personer som får vara i kyrkan under gudstjänster. Men de blir av även om övrig församling inte kan vara med i kyrkan. Vi siktar på att alla som vill ska kunna följa konfirmationshögtiden från kyrkorna digitalt.

Konfirmandledarna

Musik i Sommarkväll

25/6 Ärentuna kyrka kl 23
Musik i midsommarnatten "Den stora fjärilen". Toner och ord med Ditte Andersson, Cajsa Ekstav och Anders Bromander.

4/7 Katarinakapellet kl 18
Magnus Wijk, Matilda Elf, Valle Magnusson och Martin Lindberg bjuder på ett program som spänner från den mest avskalade jazzen, via den sköna countrys och lågmälda popens gung till

svenska visklassiker och Bo Kasper.

25/7 Tensta kyrka kl 18
"Vid skogens blekblå sjö" med Erika & Cecilia. Erika Lindgren Liljenstolpe och Cecilia Österholm spelar folkmusik och egna tonsättningar av Edith Södergran.

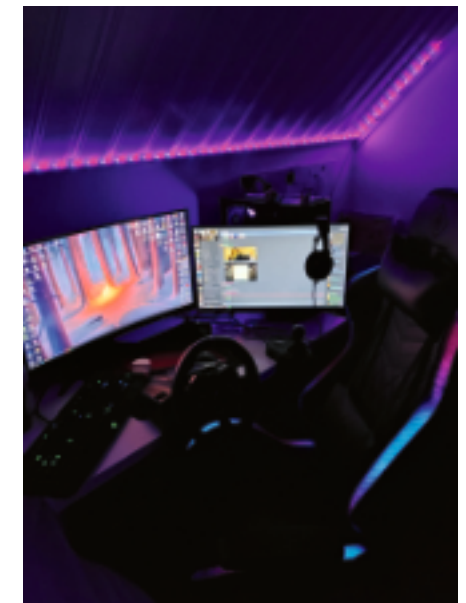
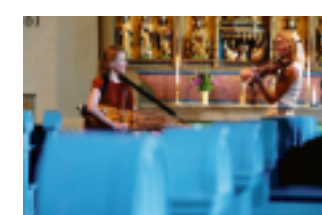
8/8 Lena kyrka kl 18
Estate Barocca - flöjtmusik med Emma Angberg och

Heidi Rohlin Westin. De spelar sviter och sonater av G Ph Telemann, J Hotteterre och A Vivaldi

22/8 Storvreta kapell kl 18
Voice of heart, under ledning av Niclas Dahl. Gruppen rör sig mellan glädje och allvar, ett program för själ, hjärna och hjärta

KYRKBÄNKEN 2 2020

Digitalt påskläger

Måndag till onsdag på påsklovet arrangerade pastoratet tillsammans med fritidsgårdarna ett digitalt läger för ungdomar. När det inte är möjligt att samlas till läger i vanlig ordning så behövs det andra lösningar. Det blev två dagar med digitalt häng som avslutades med en halvdag utomhus uppe vid Tiptoppen i Storvreta.

Fyra ungdomar var med och planerade de olika aktiviteterna under lägret, två av dem var med och planerade Minecraftspelandet, med tävlingar, lek och kreativt byggande. Två var med och planerade upplägget med rollspelen och den avslutande dagen på tiptoppen. Rollspelen bjöd den här gången på spännande och kluriga äventyr i flera olika fiktiva världar. Ca 45 ungdomar deltog under lägret, och trots att vi alla satt på olika håll så blev det mycket skratt och glädje.

Samuel Holmberg
fritidsledare

9

Sommaren i Tensta församling

Sommaren i Tensta bjuder, förhoppningsvis, på flera friluftsgudstjänster, sommarcafé och sommar-kyrka.

13 juni kl 14 Gudstjänst vid klockstapeln. Kyrkkaffe med kakkalas. Ta med dig din egen favoritkaka med ingrediensförteckning så bjuder vi varandra på bästa knyttkakkalas.

20 juni kl 14 Gudstjänst med kyrkogårdsvandring. Cecilia Johansson tar oss med runt på kyrkogården i både dåtid, nutid och framtid.

18 juli kl 9.30 Gudstjänst vid klockstapeln. Spelman förgyller gudstjänsten. Ta med kaffekorg.

22 augusti kl 14 Gräns-gudstjänst i Tensta-Brunna hos familjen Wilhelmsson. Ta med kaffekorg.

Sommarkyrkan innebär att Tensta kyrka håller öppet varje dag under juli till mitten av augusti: vardagar generellt kl 9-15 (ring 018-36 62 10 i förväg om du vill vara säker) och helger kl 11-15. Helgerna bemannas av

frivilliga församlingsbor! Är du intresserad av att bli "sommarkyrkvärd", kontakta församlingspräst Kristina Lockner för att få veta mer. Snabbkurs i att guida i Tensta kyrka erbjuds.

Förutom söndagsguds-tjänsterna kommer det också att vara en enkel andakt i kyrkan på fredagarna kl 10.45 under perioden 2/7-13/8, dvs. i anslutning till Syföreningens sommarcafé.

Åstråkens dag

30 maj 10-16

Åstråken kallas området precis norr om Uppsala, vid ådalarna längs med Vendelån och Fyrisån, där också Vattholma pastorat finns. Inom området finns allt från gravhögar, fornborgar, runstenar till

Syföreningens sommarcafé

Om alla goda förhoppningar inför sommaren slår in så välkomnar Tensta kyrkliga syförening återigen till sommarcafé vid Församlingssalen i Tensta. Detta är förstås om smittspridningen så tillåter, liksom lagar och restriktioner. Men viljan att mötas finns! När: Varje fredag 2/7 - 13/8 kl 11-16 Var: Utomhus vid muséet och församlingssalen i Tensta (vid regn inställt) Vad: Hembakt kaffebröd där allt överskott går till välgörande ändamål Välkommen!

slott och kyrkor. Varje år uppmärksammas området lite extra på Åstråkens dag, det gemensamma tillfället att visa upp sig och sin verksamhet. Pastoratets kyrkor kommer att ha öppen kyrka och guidade turer denna dag. I alla tre kyrkorna firas såklart

Sommarcafé i Storvreta

Välkomna till Storvreta församlingsgårds traditionella Sommarcafé 14-24 juni.

Här kan du njuta av en lunchtoast med sallad, hembakat kaffebröd och kulglass från GB vid något av våra bord utomhus. Nytt för i år är att vi även har kvällsöppet till kl 19.30 på onsdagarna och lördag 19 juni. Då tänder vi grillarna och erbjuder korv och hamburgare till familjevänliga priser. På lördagen framträder duktiga lokala musiker på scenen kl 14 och kl 18.

Vid Sommarcaféet finns också en fin lekplats, ett volleybollnät, kubbspel och andra utomhusaktiviteter. Vi genomför Sommarcaféet om restriktionerna tillåter, och alltid med omtanke om varandras hälsa.

Vid frågor är du välkommen att kontakta pastors-expeditionen: 018-366210.

Öppettider Sommarcaféet

v.24: Må-ti, to-fr:

10-15.30

Ons o lö:

10-19.30

v.25: Må-ti, to:

10-15.30

Ons:

10-19.30

gudstjänst under dagen. I Tensta kyrka kl 14, i Lena och Ärentuna kyrka kl 11. Håll koll på hemsidan (www.svenskakyrkan.se/vattholma) och affischer för specifik information för respektive kyrka.

Åstråkens hemsida: www.astraken.se

Foto: Magnus Aronson/IKON

Någon att tala med

Inom diakonin, precis som inom övriga kyrkan ställer vi inte in, vi ställer om. I dessa tider möter vi mer isolering, ensamhet och utsatthet i pastoratet. Och här har diakonin ställt om sättet att arbeta.

Vattholma pastorat har sedan två och ett halvt år tillbaka en grupp volontärer, som innan pandemin gjorde hembesök.

Sedan mars förra året har denna grupp av volontärer övergått till att ha kontakt

via telefonen med den som så önskar. Dessa samtal är konfidentiella och stannar mellan dig och volontären. Om du önskar någon att samtala med, så kan vi hjälpa till. Önskar du enskilt samtal med diakonen är du varmt välkommen att höra av dig.

Vill du ha hjälp att handla så kan vi även hjälpa till med detta. Ring pastorsexpeditionen eller diakonen för mer info.

Charlotta Nilsson
diakon

Låt oss presentera

Pastoratets samordningsgrupp för ideellt arbete

Gruppen har funnits till i några år i olika konstellationer. Den består av två personal från varje församling i pastoratet. I samordningsgruppen ingår i nuläget Kristina Lockner, Camilla von Knorring, Björn Nilsson, Gabriella Bjurström, Therese Lagerquist och Charlotta Nilsson. Vi har möte ca två gånger per termin då vi lyfter frågor som berör pastoratets ideella medarbetare och det arbete som denna grupp bidrar med i församlingarna. Syftet med gruppen är att samordna det ideella arbetet i pastoratet för en gemensam samsyn, informationsutbyte, utbyte av tankar och idéer, se över församlingarnas budget, ordna utbildningar för pastoratets ideella medarbetare mm. Gruppen har tagit fram skriftlig information om vårt ideella arbete som mynnade

ut i en broschyr där den ideella medarbetaren får ta del av vad det innebär att vara volontär. Avsikten är att hålla en aktiv dialog med varje församlingråd och pastoratets kyrkoråd för att det också här ska ske en samsyn i det ideella arbetet. Genom denna lilla info om gruppen hoppas vi öka kunskapen i pastoratet om och väcka intresset för det ideella arbetet i våra församlingar.

Vill du vara en del av det ideella arbetet eller har du frågor kring det detta, är du varmt välkommen att besöka pastoratets hemsida eller kontakta din församling.

Kontaktpersoner:
Tensta -Skyttorp/Kristina Lockner
Lena - Vattholma/Björn Nilsson
Ärentuna - Storvreta/ Charlotta Nilsson.

Mötesplatser i utlandet

En utlandsresa betyder för det mesta att man helt enkelt vill vara just utomlands. Att se och uppleva det som är annorlunda och intressant. Men ibland behöver man "komma hem" fast man är långt borta. Hemlängtan, ensamhet och bekymmer kan drabba au-

paren eller den som studera eller arbetar i ett annat land. Turisten kan drabbas av sjukdom eller annat som är svårt att hantera på egen hand. Då finns på många håll Svenska kyrkan i utlandet, SKUT.

Uppdraget för Svenska kyrkans församlingar

utomlands är detsamma som för en församling i Sverige. Här firas gudstjänst, förrättas dop och vigsel, det erbjuds samtal samt pågår barn- och ungdomsverksamhet. Många utlandssvenskar sjunger också i utlands-kyrkans körer.

Svenska kyrkan i utlandet är en plats där man kan möta nya vänner och uppleva gemenskap och trygghet men också dela sorg och få stöd i svåra stunder. Det är en plats där man kan prata svenska.

Svenska kyrkan i utlandet, besöker svenskar på sjukhus, ombord på båtar och i fångelser. Svenska kyrkan i utlandet har också speciell kompetens

för att hjälpa drabbade och anhöriga vid olyckor och katastrofer som berör svenskar utomlands.

Svenska församlingar utomlands får bara delvis stöd genom kyrkoavgiften. I genomsnitt måste varje utlandsförsamling samla in ungefär hälften av det de behöver för sin verksamhet själva. Det gör de genom basarer, konserter och genom att besökare ger gåvor och är medlemmar lokalt.

Ändå kämpar många församlingar i utlandet för att få ekonomin att gå ihop, och för att kunna finnas för svenskar utomlands. Därför behövs gåvor, kollekt och månadsgivare.

Påskdagen

Kristus är uppstånden! Ja, han är sannerligen uppstånden!

Ja sannerligen. Trots pandemin fick alla som kom till Tensta under påskdagens påskens glädje.

Påskdagsgudstjänsten sändes digitalt, men under några timmar hölls kyrkan öppen för dem som ville komma. Under den tid kyrkan var öppen strömmade människor till. Några kom för att tända ett ljus, några sjöng en psalm och läste påskdagens evangelium tillsammans.

I Birgittakoret fanns en fiskdamm där barnen kunde fiska upp påskägg. I området runt kyrkan kunde man gå tipspromenaden Livsloppet till förmån för Act Svenska kyrkan. Som avslutning på dagen kom en önskan från en församlingsbo att få fira mässa och så fick det bli. Nu går det mot ljusare tider och vi får hålla kvar den härliga känslan och glädjen som påskens budskap ger oss. Jesus lever!

Emmeli Andersson
församlingsassistent

Lena församling firades mässa på Skärtorsdagens kväll då vi läste texter om hur Jesus firade påskmåltid med sina vänner och instiftade nattvarden. På Långfredag firades gudstjänst med korset i centrum. På påskdagens kväll firades Jesu uppståndelse. De sista åren har barnkören sjungit och familjerna har lyssnat till det glada budskapet. I år var det en liten skara eftersom vi bara får vara 8 personer men glädjen fanns där trots allt. Kyrkomusiker Martin Svensson delade en sång från Zimbabwe så vår vävförsamling i Harare, Zimbabwe fanns på så sätt med i påskens jubel.

Storvreta firades påsken också ordentligt även om deltagarantalet var begränsat. På torsdagskvällen firades två mässor. Långfredagens andakt vid korset i Årentuna kyrka utgick från Jesu sju ord på korset. Prästen Björn Nilsson visade bilder och läste dikter och Martin Svensson spelade gitarr. Det blev en allvarlig stund men väldigt finstämd. Andakten

avslutades i tystnad i vördnad inför korset. På påskdagen firades Jesu uppståndelse med sång och glädje i kapellet. Ropet att "Kristus har uppstått" har ljudit i snart 2000 år och ropas över hela världen denna dag. Tillsammans med andra kristna får vi fira att livet är starkare än döden och kärleken starkare än hatet – det känns som att det behövs extra mycket i tider av pandemi. Världen behöver hopp och påsken

vill ge oss detta hopp. På annandag påsk firades en vandringsgudstjänst där vi i tanken och påtagligt med våra fötter fick vandra med lärjungarna som gick till Emmaus. Påskens drama med sorg och glädje, med djupaste förtvivlan och största jubel är fascinerande att delta i och visar också på livets alla sidor. Jesus lever och delar våra liv – både när det är som jobbigast men också när det är som bäst.

Eva Åsjö kyrkoherde

Gudstjänst i Storvreta kapell

Fiskdamm i Tensta kyrka

Kyrkoval

6-19 SEP 2021

Vad är kyrkovalet?

Kyrkovalet är egentligen tre olika val: till kyrkofullmäktige, till stiftsfullmäktige och till kyrkomötet. Det är de beslutande organ som styr församlingen eller pastoratet, stiftet och Svenska kyrkan på nationell nivå. Det motsvarar ungefär kommun, region och riksdag.

Vad röstar man på?

De grupper som ställer upp i kyrkovalet kallas för nomineringsgrupper. I likhet med politiska partier har de program, ideologiska och teologiska inriktningar och önskemål kring vad Svenska kyrkan ska arbeta mer eller mindre med.

Vilka är de stora frågorna i kyrkovalet?

Det är nomineringsgrupperna som driver vad de vill genomföra och kommunicerar med väljarna om det. Du kan kontakta de nomineringsgrupper som du är intresserad av att fråga dem direkt hur de ställer sig till sådant som du tycker är viktigt.

Hur mycket makt har nomineringsgrupperna och de personer som väljs?

Det spelar stor roll vilka nomineringsgrupper och personer som väljs. På lokal församlingsnivå påverkar det direkt vad kyrkan på orten gör för satsningar och prioriteringar.

Vem får rösta?

Du ska vara medlem i Svenska kyrkan och ha fyllt 16 år senast på valdagen. Runt den 13 augusti plockar man fram de så kallade röstlängderna, där alla röstberättigade medlemmar står med.

När hålls valet?

På söndagen den 19 september. Valet hålls alltid den tredje söndagen i september vart fjärde år.

Hur röstar man?

Alla som får rösta får hem ett röstkort till den adress där man är folkbokförd. På röstkortet står det vilken vallokal du ska rösta i på valdagen. Du behöver ta med dig röstkort och legitimation för att kunna bevisa att du är du.

Över hela landet kan du förtidsrösta från och med den 6:e och till och med den 19 september. Du behöver ta med dig ditt röstkort och legitimation. Röstar du via bud eller brevröstning behöver du ett brevröstningspaket, som du kan hämta eller skicka efter från församlings- eller pastorsexpeditionen, stiftskansliet eller kyrkokansliet. Brevröstningspaketet innehåller en beskrivning av hur du ska göra. Läs den noga!

När kommer resultatet?

De första preliminära och någorlunda säkra valresultaten brukar vara klara runt midnatt på valdagen. En faktor som påverkar är hur många som har förtidsröstat, eftersom en del av de rösterna räknas senare.

Hur går det med kyrkovalet under coronapandemin?

I och med pandemin covid19 kommer kyrkovalet att behöva göra anpassningar för att valet ska kunna genomföras på ett tryggt och säkert sätt. På valkansliet finns en särskild "coronagrupp" som för dialog med Folkhälsomyndigheten.

Mer information finns på valwebbens sida om corona och kyrkovalet.

<https://www.svenskakyrkan.se/kyrkoval>

Det här är kyrkovalet

Kyrkomötet: Svenska kyrkans högsta beslutande organ och beslutar i frågor som handlar om kyrkoordningen (Svenska kyrkans regelverk) och andra frågor som har betydelse för hela Svenska kyrkan.

Stiftsfullmäktige: Styr det lokala stiftets arbete vars grundläggande uppgift är att främja och ha tillsyn över församlingens liv i stiftet.

Kyrkofullmäktige: Styr församlingens arbete, vars grundläggande uppgift är att fira gudstjänst, bedriva undervisning samt utöva diakoni och mission.

Vandring för klimatet på Marialeden

19–22 juli 2021.
En vandring som knyter an till "Pilgrim's walk for future", som går från Vadstena till klimatmötet i Glasgow (se ned).

Tema: "Hållbara liv"

19/7 Örbyhus–Vendel 11 km.
Hållbara liv i naturen

20/7 Vendel–Viksta (avfärd kl 14.00)–Tensta 18 km.
Hållbara liv i relationer

21/7 Tensta–Lena–Storvreta 11 km.
Hållbara liv i världen

22/7 Storvreta–Gamla Uppsala–Uppsala 16 km.
Hållbara liv i besluten

Vi startar varje dag kl 9.00 med morgonbön i kyrkan innan vi vandrar. Möjlighet att gå en dag eller flera. Varje kväll firas mässa i kyrkan kl 18.30. Möjlighet till övernattnings i församlingshem där middag och frukost serveras till självkostnadspris. Medtag liggunderlag och sovsäck. Följebil finns för tyngre packning.

Foto: Mats Willhelm

Anmäl gärna innan om du kommer med, men vill du övernattna måste du anmäla dig för sovplats och måltidernas skull senast fredag 16/7. Se ansvarig person nedan.

Om du går med en dag tar du själv med matsäck men går du flera dagar får du matsäck med. Vid anmälan för övernattnings ange kostrestriktioner. För mer info se Vattholma pastorats hemsida eller ring.

Kontaktpersoner för anmälan:
Erland Söderström för måndag–tisdag tel: 079-0636565
Eva Åsjö för tisdag–torsdag tel: 070-2995280

Välkommen med för att ta steg för hållbara liv hälsar
Vendel-Tegelsmora pastorat
Viksta församling och
Vattholma pastorat

Pilgrim's Walk for Future

Pilgrim's Walk for Future är en gigantisk manifestation på nästan 200 mil där alla kan delta. I 100 dagar pilgrimsvandrar vi genom Sverige, Danmark, Tyskland, Nederländerna och Storbritannien. Färden över vattnet kommer ske med segelbåt.

Vandringen startar den 18 juli vid klosterkyrkan i Vadstena och beräknas vara framme i Glasgow lagom till klimattoppmötet COP26 i början av november. 6 dagar av vandring följs av en vandringsfri dag. En normal dagsetapp är runt 20 km lång och går i ett pilgrimstempo med gott om tid för kroppslig och andlig återhämtning.

www.walkforfuture.se

Ur församlingsboken

Tensta församling

Döpta

28/3 Svea Asta Ek

Avlidna

11/1 Svea Sjöberg

18/1 Jennifer Stark

3/2 Gun Pettersson

Lena församling

Döpta

17/4 Astrid Tove Gunhild Leander

Avlidna

4/2 Stanny Eriksson

17/2 Bertil Gustafsson

18/2 Gunder Svensson

Ärentuna församling

Döpta

30/1 Hilda Evelina Holmkvist

27/3 Gustav Carl Ludvig Stenbäcken

Vigda

13/2 Nils-Bjarne Edlund och Maria

Eriksson

10/4 Andreas Larsson och Ida Kronkvist

Avlidna

11/1 Barbro Teresia Nilsson

18/1 Anders Öström

1/2 Maj-Lis Norén

5/2 Sven Persson

9/2 Folke Pettersson

14/2 Kristina Andersson

15/2 Kaj Kjörling

5/3 Rune Axel Wall

13/3 Inger Gustafsson

13/3 Tommy Storm

14/3 Kjell Lars-Reine Janné

18/3 Bente Olsen

30/3 Lennart Thorén

Adresser

Internet

E-post: vattholma.pastorat@svenskakyrkan.se

De flesta anställda nås på "fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se"

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/vattholma Bankgiro: 189-2546

Webb-red: Camilla von Knorring, camilla.von.knorring@svenskakyrkan.se

Församlingsexpeditionen

Ärentunavägen 3, 743 30 Storvreta

Kanslist Jenny Storm tel: 36 62 10 jenny.k.storm@svenskakyrkan.se

Kamrer Martin Karlsson tel: 31 52 50, 070-546 17 70, martin.s.karlsson@svenskakyrkan.se

Adm.ass. Helena Hallsten tel: 31 44 85, 070-379 19 29

Informatör Camilla von Knorring tel: 072-731 11 55

Präster och diakon

Kh Eva Åsjö tel: 070-299 52 80

Km Kristina Lockner tel: 070-314 50 44

Km Björn Nilsson tel: 073-0203661 bjorn.w.nilsson@svenskakyrkan.se

Km Karolina Adlarson tel: 072-740 80 10

Diakon Charlotta Sörensen Nilsson tel: 070-585 13 58 charlotta.s.nilsson@svenskakyrkan.se

Ungdomsverksamheten

Fritidsledare Samuel Holmberg tel: 070-36 68 291

Ärentuna

Förs.ped. Ingrid Ivarsson (Swish 123 073 15 70)

Husmor Therése Lagerquist tel: 070-362 68 80

Förs.ass. Mattias Boije tel: 070-527 72 07

tel: 070-730 03 84

Tensta (Swish 123 657 13 01)

Kyrkans Hus

Uggelbovägen 1, 743 94 Skyttorp

Sockenstugan i Tensta tel: 37 90 45

Förs.ass. Emmeli Andersson tel: 070-230 37 73

Lena

Trekanten (Swish 123 269 50 47)

Bruksgårdarna 42, 743 50 Vattholma

Fritidsledare Gabriella Bjurström tel: 070-310 50 67

Kyrkomusiker

Ärentuna: Margareta Ranudd tel: 070-584 44 84

Tensta/Lena: Martin Svensson tel: 070-283 09 33

Kyrkvaktmästare

Ärentuna: Malin Henningsson tel: 36 74 67, 070-895 94 67

Tensta: Cecilia Johansson tel: 37 90 15, 070-210 90 12

Lena: Johan Mattsson tel: 35 08 91, 070-942 85 04

Församlingsrådets ordföranden

Ärentuna: Bodil Davidsson tel: 073-061 38 10

Tensta: Markus Cifuentes tel: 070-224 04 97

Lena: Thomas Karlsson tel: 070-189 11 72

Kyrkorådet

Ordf: Henrik Rosén tel: 070-468 63 86

Gudstjänster i våra kyrkor

Maj

- 23 Pingstdagen**
11.00 Högmässa, Stolvreta
14.00 Konfirmationsmässa, Tensta
18.00 Pingstmässa, Lena
- 24 Annandag pingst**
18.00 Gudstjänst, Skyttorp
- 25 tisd
18.30 Mässa, Stolvreta
- 30 Heliga Trefaldighets dag**
11.00 Gudstjänst, öppet hus med visning 12-15, Ärentuna
11.00 Högmässa, öppet hus med visning 12-15, Lena
14.00 Gudstjänst, öppet hus med visning 10-14, Tensta

Juni

- 1 tisd 18.30 Mässa i taizéton, Stolvreta
- 6 1:a sönd i Trefaldighet**
11.00 Högmässa, Nationaldagsfirande, Stolvreta
11.00 Friluftsgudstjänst vid Salsta slott, Nationaldagsfirande, Salsta
- 8 tisd 18.30 Veckomässa, Stolvreta
- 13 2:a sönd i Trefaldighet**
10.00 Friluftsgudstjänst med Lycebokyrkan vid kolonilotterna, Stolvreta
14.00 Friluftsgudstjänst vid klockstapeln, kakkalas, Tensta
18.00 Stilla mässa, Lena
- 15 tisd 18.30 Mässa i taizéton, Stolvreta
- 20 3:e sönd i Trefaldighet**
11.00 Högmässa, Stolvreta
11.00 Högmässa, Lena
14.00 Gudstjänst med kyrkogårdsvandring, Tensta
- 22 tisd 18.30 Mässa, Stolvreta
- 25 Midsommarafton**
23.00 Musik i midsommarnatten, "Den stora fjärilen", Ärentuna kyrka
- 26 Midsommardagen**
11.00 Friluftsgudstjänst, Trekanten, Vattholma
- 27 Johannes döparens dag**
9.30 Gudstjänst, Tensta
11.00 Konfirmationsmässa, Ärentuna kyrka
14.00 Konfirmationsmässa, Lena
- 29 tisd 18.30 Mässa i taizéton, Stolvreta

Juli

- 4 Apostladagen**
9.30 Gudstjänst, Tensta
11.00 Mässa, Lena
11.00 Mässa i trädgården, Stolvreta
18.00 Musik i sommarkväll, Skyttorp
- 6 tisd 18.30 Mässa, Stolvreta
- 11 6:e sönd i Trefaldighet**
9.30 Mässa, Tensta
11.00 Friluftsgudstjänst, Sockenstugan, Lena
18.00 Kvällsmässa, Stolvreta
- 13 tisd 18.00 Mässa i taizéton, Stolvreta
- 18 Kristi förklarings dag**
9.30 Gudstjänst vid klockstapeln, Tensta
11.00 Vandringsgudstjänst, Stolvreta
- 20 tisd 18.30 Mässa, Tensta
- 21 ons 18.30 Mässa, Stolvreta
- 25 8:e sönd i Trefaldighet**
11.00 Mässa, Lena
18.00 Musik i sommarkväll, Tensta
- 27 tisd 18.30 Mässa, Stolvreta

Augusti

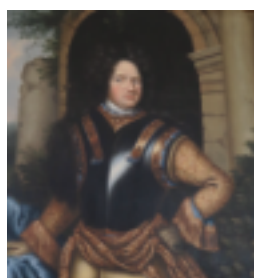
- 1 9:e eft Trefaldighet**
9.30 Gudstjänst, Tensta
11.00 Högmässa, Stolvreta
14.00 Friluftsmässa vid hagen intill kyrkan, Lena
- 3 tisd 18.30 Mässa i taizéton, Stolvreta
- 8 10:e eft Trefaldighet**
9.30 Mässa, Tensta
11.00 Lekmannaledd gudstjänst i trädgården, Stolvreta
18.00 Musik i sommarkväll, Lena
- 10 tisd 18.30 Mässa, Stolvreta
- 15 11:e eft Trefaldighet**
9.30 Gudstjänst, Tensta
11.00 Mässa, Lena
11.00 Mässa med kyrkogårdsvandring, Ärentuna kyrka
- 17 tisd 18.30 Mässa i taizéton, Stolvreta

Friluftsgudstjänster i Vattholma pastorat

- 6/6 kl 11 Friluftsgudstjänst vid Salsta slott
- 13/6 kl 10 Friluftsgudstjänst med Lycebokyrkan vid kolonilotterna, Stolvreta
- 13/6 kl 14 Gudstjänst vid Tensta klockstapel
- 26/6 kl 11 Friluftsgudstjänst vid Trekanten, Vattholma
- 4/7 kl 11 Mässa i trädgården vid församlingsgården i Stolvreta
- 11/7 kl 11 Friluftsgudstjänst vid Lena sockenstuga
- 18/7 kl 9.30 Friluftsgudstjänst vid Tensta klockstapel
- 18/7 kl 11 Vandringsgudstjänst med nattvard. Utgår från Stolvreta församlingsgård
- 1/8 14.00 Friluftsmässa vid hagen intill Lena kyrka
- 8/8 kl 11 Friluftsgudstjänst i trädgården vid Stolvreta församlingsgård
- 22/8 kl 14.00 Grängsgudstjänst i Tensta-Brunna.

Vid alla friluftsgudstjänster får man gärna ta med kaffekorg och något att sitta på där det inte finns stolar på plats.

Det minsta kyrkorummet.

Det finns tre medeltida kyrkor i Vattholma pastorat och dessutom två moderna kapell. Till detta kommer ytterligare ett litet kapell, det på Salsta slott. Slottskapellet är i stort sett oförändrat sedan tillkomsten 1711 och lät inredas av Nils Bielke. Här firades på Bielkes tid gudstjänster för herrskap och gårdsfolk med egen anställd präst. Ett vackert kyrkorum som man kan besöka då det är visning av slottet.